

PREZYDENT MIASTA POZNANIA
URZĄD MIASTA POZNANIA
Wydział Finansowy
Stanowisko ds. prawno-podatkowych
60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22
tel. (61) 878-4796

Poznań, 9 lutego 2016r.

ul.

Fn-XIV.310.

L: ?

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA

PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj.: Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 17 listopada 2015 r. (data wpływu do organu podatkowego), uzupełnionego w dniu 3 lutego 2016 r. (data wpływu) w zakresie przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.)

postanawia uznać stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku **za prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 17 listopada 2015 r. wpłynął wniosek o wydanie pisemnej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego co do zakresu i sposobu stosowania przepisu art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn.zm. - dalej zwana u.p.o.l.), przepisu art. 2 ust. 1 u.p.o.l., przepisu art. 3 pkt. 1, 3, 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane- dalej zwana Pr.b .

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca jest producentem i w swoich zakładach produkcyjnych położonych w Poznaniu i okolicach znajdują się budynki – hale produkcyjne m.in. hala spawalni, lakierni i odlewni. Wewnątrz budynków produkcyjnych znajdują się stacja uzdalniania wody kotłowej (obiegowej) do wymaganych parametrów, niezbędnych do prawidłowej pracy kotłów. Zabezpiecza ona powierzchnię grzejną kotła przed narastaniem kamienia kotłowego, który znacznie pogarsza wymianę ciepła (czyli pogarsza wydajność ciepłą kotłów). Stacja nie posiada fundamentów i nie jest połączona i z inną budowlą. Uzupełniając swoje stanowisko w sprawie Spółka wskazała ponadto, że przedmiotowa stacja uzdatniania wody nie została wzniesiona przy użyciu materiałów budowlanych oraz że

została zainstalowana w celu obsługi i zachowania technologicznego tj. nie służy do obsługi całego budynku lakierni.

Do opisanego stanu faktycznego zadano następujące pytanie:

Czy stacja uzdatniania wody znajdująca się wewnątrz budynku lakierni stanowi przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości mieszczący się w dyspozycji przepisu art 2 ust. 1 u.p.o.l..

Wobec zadanego pytania przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, w świetle przepisów u.p.o.l. oraz przepisów Prawa budowlanego wymieniona powyżej stacja uzdatniania wody znajdująca się wewnątrz budynku lakierni nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 1a ust.1 pkt 1 u.p.o.l. użyte w ustawie określenia budynek - oznacza obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Natomiast w świetle przepisu z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. przez budowlę rozumie się:

- 1) obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury;
- 2) urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Wnioskodawca wskazał, że przepisy u.p.o.l. odwołują się do definicji zawartych w Prawie budowlanym. Jednakże odwołanie to ma wyłącznie charakter posilkowy. Zakres i przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości określają przepisy u.p.o.l. Przepisy Prawa budowlanego mają wyłącznie uzupełniać i wyjaśnić definicje ustawowe zawarte w u.p.o.l. i nie stanowią samodzielnej podstawy nakładania obowiązków w zakresie podatków od nieruchomości.

Przepis art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego stanowi, że przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W świetle przepisu art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolnostojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje) ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolnostojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako

odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Wnioskodawca zaznacza, że mając powyższe definicje na względzie oczywistym jest fakt, że stacja uzdatniania wody znajdująca się wewnątrz budynku nie stanowi ani gruntów ani budynków.

W opinii Wnioskodawcy, stacja nie stanowi samodzielnego obiektu budowlanego gdyż zamontowana jest wewnątrz budynku hali produkcyjnej i faktycznie stanowi instalację techniczną służącą przystosowaniu wody kotłowej (obiegowej) do wymaganych parametrów, niezbędnych do prawidłowej pracy kotłów. W opinii Spółki tego typu niebudowlana instalacja nie mieści się w pojęciu nieruchomości i nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem. Dodatkowo należy wskazać, że instalacja stanowiąca stację uzdatniania wody poprzez jej utytułowanie w budynku hali staje się częścią tego obiektu, a co za tym idzie nie stanowi samodzielnego obiektu budowlanego podlegającego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W związku z powyższymi argumentami zdaniem Spółki wymieniona w opisie stanu faktycznego stacja uzdatniania wody nie stanowi budowli i nie podlega opodatkowaniu przedmiotowym podatkiem.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

W myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 615 - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych, a w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Ponadto należy zaznaczyć, że interpretacja dotyczy wyłącznie przepisów prawa podatkowego, organ podatkowy nie jest uprawniony do interpretacji przepisów z innych dziedzin prawa.

Stanowisko przedstawione przez Stronę jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane będące budowlą lub ich częścią związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast pojęcie budowli ustawodawca zawarł w art.1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. – „*budowla – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a tak że urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.*”

Ustawodawca odsyła do definicji obiektu budowlanego zawartego w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (dalej Pr.b.)– gdzie przez „*obiekt budowlany – należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych*”.

Z kolei art. 3 pkt 3 Pr.b. zawiera definicje budowli pod pojęciem, której należy „*rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, naziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części podmiotów składających się na całość użytkową*”.

Również w kontekście rozpatrywanego stanu faktycznego sprawy, należy pod uwagę wziąć definicję zawartą w art. 3 pkt 9 Pr.b. w której to zostało określone pojęcie urządzenia budowlanego, pod pojęciem którego: „*należy przez to rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniającym możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.*” Zaznaczyć przy tym należy, że nie każde urządzenie techniczne stanowi przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Przypomnieć trzeba, że przedmiotem zapytania zgłoszonego jest stacja uzdatniania wody, którą Spółka określa również mianem instalacji technicznej służącej przystosowaniu wody kotłowej (obiegowej) do wymaganych parametrów, niezbędnych do prawidłowej pracy kotłów, a jednocześnie stwierdza, że instalacja ta nie posiada fundamentu i nie jest połączona z inną budowlą, nie jest wzniesiona przy użyciu materiałów budowlanych oraz nie służy obsłudze całego budynku.

Mając powyższe na uwadze należy rozważyć czy przedmiot zapytania stanowi instancję będącą częścią budynku, czy stanowi samodzielną budowlę w rozumieniu Prawa budowlanego, lub też stanowi urządzenie budowlane w myśl wyżej wskazanych przepisów

Zdaniem tegoż organu podatkowego nie sposób uznać, iż stacja uzdatniania wody stanowi instalację zapewniającą możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem o której mowa w definicji obiektu budowlanego. Instalacja to w języku

polskim zespół przewodów i urządzeń doprowadzających elektryczność, gaz, wodę itp. do jakiś obiektów lub pomieszczeń (tak Słownik Języka Polskiego, www.sjp.pwn.pl). Zgodnie z przytoczoną definicją, instalacja musi również zapewnić możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem. Przedmiotowa stacja uzdatniania wody nie jest związana funkcjonalnie z budynkiem w którym jest usytuowana zatem nie może stanowić jego części i tym samym być na tej podstawie wyłączona z opodatkowania. Z tych względów nie można zgodzić się z stwierdzeniem wnioskodawcy, że poprzez usytuowanie jej wewnątrz hali produkcyjnej stała się częścią tego obiektu gdyż nie występuje bezpośredni związek pomiędzy stacją, a budynkiem w którym jest usytuowana.

Powyższe potwierdza również fakt, że „instalacja” uzdatniania wody nie została wymieniona w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Należy wskazać, że budowla w postaci stacji uzdatniania wody została wprost wymieniona w art. 3 pkt 3 Pr.b, a tym samym może stanowić samodzielną budowlę w rozumieniu prawa budowlanego, a w konsekwencji podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W niniejszym przypadku ten warunek nie zostanie jednak spełniony, gdyż zgodnie z twierdzeniami Wnioskodawczyni nie została ona wzniesiona przy użyciu wyrobów budowlanych, tym samym nie stanowi obiektu budowlanego. Definicję wyrobów budowlanych zawiera (pośrednio) art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2014 r., poz. 883) według której należy przez to rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG Dz. U. UE. L. z 2011 Nr 88, poz. 5) (Tekst mający znaczenie dla EOG) przewiduje: Artykuł 2 Definicje „Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „wyrób budowlany” oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.”

Do rozpatrzenia pozostaje okoliczność, czy przedmiotowe stacja uzdatniania wody może zostać uznana za urządzenie budowlane. Zdaniem tutejszego organu podatkowego stacja uzdatniania wody nie może zostać uznana za urządzenie budowlane. Przypomnieć należy, że nie każde urządzenie techniczne stanowi przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Aby podlegać opodatkowaniu musi to być urządzenie:

- 1) związane z obiektem budowlanym,
- 2) zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem,
- 3) wymienione w art. 3 ust. 9 Pr. b. lub o cechach tam wskazanych gdy zostały wymienione pozostałych przepisach prawa budowlanego albo w załączniku do tej ustawy.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że stacja uzdatniania wody może zostać uznana za urządzenie techniczne, lecz nie za urządzenie budowlane, gdyż nie można jej przypisać wyżej wskazanych cech - nie jest związana z obiektem budowlanym tj. nie wykazuje związku funkcjonalnego z obiektem budowlanym w tym wypadku z budynkiem, gdyż zgodnie z zapewnieniami Spółki, służy ona do uzdatniania wody kotłowej (obiegowej) do wymaganych parametrów, niezbędnych do prawidłowej pracy kotłów, a tym samym nie zapewnia możliwości użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Tym samym urządzenie techniczne w postaci stacji uzdatniania wody nie będące urządzeniem budowlanym nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, gdyż nie stanowi budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Reasumując, stanowisko Spółki z powyższymi uwagami należy uznać za prawidłowe.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Poznania na adres Urząd Miasta Poznania Wydział Finansowy, 60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22

Z up. PREZYDENTA MIASTA
Iwona Maćkowiak
Z-C A D Y R E K T O R A W Y D Z I A Ł U